

det vilfe ffig, at netop Forbudet blev til Held for Jordbruget, og for mig ftaar det faaledes, at vi ville komme ind paa en Maade at eksportere Kvæg paa til fremmede Lande, fom til Slutning vil vilfe fig ligeledes at blive til Held for vort Land. Ved Ifte Behandling af Finansloven henvendte jeg en Henftilling til den ærede Minifter og til Finansudvalget om, at man vilde paa Finansloven optage et Beløb til i Tide at gøre et Førføg med Slagtning til Eksport. Den Gang fvarede den ærede Minifter, at det kunde han ikke indlade fig paa; ffulde den Sag ordnes, faa maatte det gøres af private Folf, og Minifteren mente endogfaa, at det kunde virke hindrende for eventuel Ophævelse af det nuværende Forbud mod Eksport herfra til andre Lande. Ingen af os anede den Gang, at det faa hurtig ffulde vilfe fig, at Forholdene vilde komme til at ftille fig, fom Tilfældet nu er. Nu er Forholdet det, at Minifteren formentlig er nødt til at føge Efterbevilling paa et Beløb til Førføg med Eksportfflagtning. Jeg anfer det for heldigt, og jeg vil fige til den ærede Minifter, at vi have netop i Dag fet en Opgørelfe over Udfaldet af Førføfflagtningen i Efbjærg, fom ikke fer uheldig ud; tværtimod forekommer det mig, at det lover godt for Fremtiden. Men blandt de Udgifter, der ville tynge paa denne Eksport, vil jeg fremhæve alle Mellemhandlernes Førdel. Den maa naturligvis tilkomme dem, naar man benytter dem; men Komiffionærernes Provision har jærlig hemmet og ffadet Jordbrugerne Interesfer i den hidtidige internationale Handel med Udlandet. Skal Sagen gennemføres paa den Maade, at vi ikke kunne eksportere uden Mellemkomst af Komiffionærer, faa bliver det meget vanskeligt at gennemføre den Sag paa en for Jordbrugerne heldig Maade. Jeg vil derfor gøre en Henftilling til den ærede Minifter, efter at det har vilft fig, at det kan gaa med Eksport af fflaget Rød. Vi have jo Konfuler og Konfulenter i England og have Forbindelfer nok der ovre, og den Maade, hvorpaa jeg tror, at Staten bedft kan hjælpe denne Sag frem, er, at Minifteren paalægger fine Konfulenter eller fine Mænd i England at faa en eller to af de fførre Slagterifirmaer, fom føre Rød paa Londons Marked, til perfonlig eller ved Repræfentant at komme til Efbjærg, og at han da tilbyder dem, naar de vilde købe Kvæget paa Stedet og felv ffagte paa Stedet, at ftille frit Slagterum til deres Raadighed, og tillige indtil videre eller indtil det vilfe fig, at det kan betale fig for Englænderne, at ffikre dem fri Transport til England. En vis Sum

anvendt paa denne Maade vil i høj Grad lette Eksporten af Rød. Naar det vilfe fig, at det kan gaa, vilde Slagterne nok have lært, at de kunne være tjente med at komme til Fylland, købe felv deres Kvæg her og ffagte det her. Det vil blive et Forhold nogenlfunde fom det, der i fin Tid udviklede fig med Hensyn til Smøret. Vi kæmpede i lang Tid for at faa tilfredsftillende Prifer paa Smøret; faa lykkedes det danffe Købmænd at tvinge de engelfke Købere til at komme til Danmark og købe deres Smør ab Kjøbenhavn, og faa gif det godt med vor Eksport af Smør indtil Union blev brudt af enkelte danffe Købmænd, fom ledet af Egoisme eksporterede pr. Komiffion eller i Konffignation til England. Hvis vi kunne opnaa at fette Sagen i Gang paa den Maade, at der blev købt Kvæg i Efbjærg og ffaget der af Englænderne felv, faa var det den bedft mulige Øngønge for Sagen, og Jordbrugerne ffikredes imod Komiffionær-Overgreb og imod Konffignationstab, hvorfor jeg skal henftille til den ærede Minifter, om det ikke vil være muligt, at der kan gives Bidrag fra Statens Side til at underftøtte denne Fremgangsmaade. For at dette ffal kunne gaa, maa der felvfølgelig heller ingen Hindringer lægges i Vejen for Afholdelfe af Markedet i Efbjærg. For Øjeblikket er man faa ængftelig for Mund- og Rloveshygen, at der imødefes et Forbud mod Markedets Afholdelfe i Efbjærg. Det kan maaffe forelægges til et andet Sted uden for Byen, men helt at lægge Hindringer i Vejen for Markedet og fremtidig tillige at vilde forhindre, at fremmede kunne komme i Eksportffabene, vil vanskeliggøre hele Sagen i en ganffe overordentlig Grad. Imidlertid tør jeg ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt den ene eller den anden af disse Foranfalfninger er nødvendig, men jeg har kun villet henftille til den højtærede Indenrigsminifter at tage under Øvervejelte, om han ikke gennem fine Forbindelfer i England kunne bringe denne Sag i Gang paa en fuldt ud kraftig og rationel Maade, fom af mig antydet.

Indenrigsminifteren (Fingereslev): Jeg mener ogfaa, at det er en Tilfredsftillelfe, at det nu efter mange Mars Forhandlinger er lykkedes at gennemføre et Lovfflag, fom har funnet faa Tilfflutning fra alle Sider, og fom ganffe ffikert ogfaa vil gøre fin Nytte; omend den nuværende Lov om en Bekæmpelfe af fmitfomme Sygdomme blandt Husdyrene er en god Lov, trænger den baade til Udvikling og Vænding. Der er et enkelt Spørgsmaal, fom der for mig kunde være Førfteffe til at optage netop nu